

C.J.C.P.C.T.
Ilfov,
partener
UNESCO

3

„Palatul
Ghica Tei”
din București,
fosta
Prefectură
a Ilfovului

8

Lecția de
patrimoniu
Ilfov (3)

9

Maraton
de
sterilizări
gratuite
în Ilfov

11

condeie Ilfovene

Nr. 60 | septembrie 2022 | Publicație de cultură

LAURA ION din Afumați,
Trofeul Festivalului de Muzică Ușoară „**Axiopolis**”,
ediția a XIV-a, 2022

(Premiul special de participare -
Ema Georgiana Coman, din Berceni,
reprezentanta CJCPCT Ilfov)

(pagina 5)

**Sculptorul
Dinu Câmpeanu,
la Tabăra
de sculptură
monumentală
de la Buftea**

(pagina 7)

(pagina 6)

31 august, Ziua Limbii Române

Dansul, un liant cultural

ICR New York și Battery Dance Festival, unul dintre cele mai de impact evenimente culturale ale verii new-yorkeze, formează de mai mulți ani un parteneriat strâns, care continuă în 2022 printr-un proiect comun, chiar mai amplu decât cele de până acum. În 14 și 16 august, coregraful Arcadie Rusu a prezentat, în premieră mondială, la cea de-a 41-a ediție a festivalului, spectacolul „Cain”, o coproducție a Centrului Independent Coregrafic „Linotip” și Battery Dance Company, realizată cu sprijinul ICR New York, urmată de premiera americană a spectacolului

„Diagonal”, piesă de dans realizată în laboratorul coregrafic „Linotip”. Spectacolele au avut loc pe scena Battery Dance Festival, din extremitatea sudică a Manhattan-ului, în dreptul Golfului New York, având în fundal Statuia Libertății și Ellis Island. Odată cu ridicarea restricțiilor, la festival a participat ca și înainte de pandemie, un public numeros, care a umplut până la refuz peluza din Robert F. Wagner Park. În „Cain”, spectacol care explorează povestea lui Cain și Abel, conflictul arhetipal, mitic, al istoriei umane, Arcadie Rusu a mizat pe un ansamblu

format din trei dansatori ai Battery Dance Company, americanii Zaki A’Jani și Jill Linkowski și româno-americanul Răzvan Stoian, unul dintre cei mai apreciați membri ai companiei. Muzica originală a spectacolului este semnată de Alexandru Suciu, iar scenografia aparține lui Yasmin Asan. „Diagonal”, piesă creată tot de Arcadie Rusu, care transpune în limbajul dansului povestea iubirii dintre sculptorul Constantin Brâncuși și cântăreața Maria Tănase, îi are în distribuție pe dansatorii Teodora Velescu și Attila Bordaș. Muzica originală a spectacolului este semnată tot de Alexandru Suciu. Vocea aparține Laurei Gabriela Oana, iar intervențiile la acordeon lui Elvis Buruiană. Arcadie Rusu declară despre această colaborare: „Mă simt onorat să pot contribui cu experiența mea creatoare în acest context minunat în care Linotip devine partener în relația cultural diplomatică pe care ICR New York și Battery Dance Festival au consolidat-o deja de mulți ani. Le sunt recunoscător lui Jonathan Hollander, echipei ICR New York, dansatorilor din Battery Dance Company și artiștilor Linotip care m-au însoțit și fac parte din acest proiect important”. Născut în 1983 în Republica Moldova, Arcadie Rusu este unul dintre cei mai activi și apreciați coregrafi români ai generației sale, iar din anul 2016, directorul Centrului Independent

Coregrafic LINOTIP. În 2007, Arcadie Rusu a fost premiat pentru cel mai bun spectacol de coregrafie – Mind Control, în cadrul Galei Absolvenților UNATC. În același an s-a alăturat companiei Gigi Căciuleanu Romanian Dance Company. A montat spectacole de coregrafie la Ateneul Român, Centrul Național al Dansului, Teatrul Foarte Mic și a participat la festivaluri de dans din țară și din Republica Moldova, Franța sau Anglia. Ediția din acest an a Battery Dance Festival, însumând spectacole prezentate de peste 40 de companii naționale și internaționale, s-a desfășurat în perioada 13-20 august. Battery Dance Company a fost înființată acum 45 de ani de dansatorul și coregraful Jonathan Hollander și se distinge prin coregrafia și muzica inspirate din întreaga lume, reflectând societatea americană și multiculturalitatea acesteia. Compania este organizatoarea principală a Battery Dance Festival, unul dintre marile evenimente coregrafice internaționale ale New York-ului, derulat în secțiunea Robert F Wagner a Battery Park din sudul Manhattanului. Compania este activă în proiecte civice în întreaga lume, contribuind, prin coregrafie, la consolidarea societăților afectate de conflicte militare sau interetnice. ■

 Timp Românesc

Lecție de poezie la malul mării

Familia „Apollon” și-a demonstrat încă o dată excelența în organizarea și desfășurarea activităților cultural-artistice, în special a „Lecțiilor de poezie”. La începutul lunii august a.c., Societatea Culturală Apollon-România și Academia Internațională de Literatură și Artă, împreună cu Primăria comunei Limanu (Constanța) au realizat o nouă „Lecție de poezie” în incinta Casei de Cultură a stațiunii turistice 2 Mai, la deschiderea Târgului de Carte, Folk și Poezie – „Cultura la Liman”. În program: vernisajul expoziției „pictorului mării” Alexandru Ghinea, recital de muzică, poezie și lansarea volumelor: „Ultimul romantic din 2 mai”, autor Ștefan Doroftei Doimăneanu (Editura Ro.cart, 2022); „Dincolo de cruce”, autor George Călin (Editura Ro.cart, 2022); „Luciri de supernove”, autor Nastasia Popa (Editura Ro.cart, 2022); „Verdele luptă până târziu”, autor Nicoleta Tudor (Editura Ro.cart, 2022); „Tăcerea răstignită”, antologia Festivalului-Concurs Internațional de poezie, proză și grafică „Nicolae Dabija – Tăcerea răstignită”, ediția a II-a (Editura Ro.cart, 2022); „Străina”, autor Maria Petrescu (Editura Australis); „Autor printre

gânduri”, autor Adrian George Itoafă (Editura Ecreator, Baia Mare, 2022; cartea conține eseu filosofic „Existențialismul ca necesitate filosofică și aforisme”); „Cuvinte din tăceri”, autor Daniela Konovală. Moderatorii evenimentului au fost prof. Gela Ivașcu, directorul Școlii Gimnaziale nr. 1 Limanu și scriitorul George Călin, Ambasador Cultural Convenția ONU - Geneva. Alături de scriitorii care și-au lansat cele mai recente cărți au participat numeroși actori, artiști plastici, scriitori și iubitori de cultură din țară. Trebuie să-i amintim pe Constantin Popescu - Craiova, Octav Lica – București, Luiza Cala Cenăianu - Saturn; actrița Doina Ghițescu – București, Virgil Stan - Mangalia, Aurelia Ica Muca - Năvodari, Manuela Andreea Ionescu -București, Gabriel Grojanu - București, Ina Dumitrescu - Craiova, Costel Avramescu - Constanța, Horia Florian Vlădan - București, Rodica Răpeanu - Năvodari, Nuți Constantin - București, Ela Cambeșteanu - Râmnicu Sărat, prof. Marius Glonț și Grupul de folk din Urlați (Prahova), jurnalista Diana Scarlat, reprezentanți ai Convenției Doimaștilor și Viorica I. Călin, director

executiv „Apollon-România”. Din partea județului Ilfov a participat poeta Nicoleta Tudor, oferind celor prezenți versurile noului volum „Verdele luptă până târziu”. În încheierea evenimentului, Radu Crăciunescu a susținut un recital de muzică folk. ■

Eu singură și marea

Nicoleta Tudor

Îmi picură pe pleoape scânteia de culoare
Ce-mi mângâie trăirea pe-un val semeț, la mare
Sclipiri de energie mi se preling din mână
Îmi fac palma căuș, cu mine să rămână
Să mai alinte în treacă un pescăruș rebel
Care îmi dă târcoale, să mă întorc spre el
Nu-mi amintesc prea bine dacă l-am mai văzut
Dar simt cumva că totuși, cândva ne-am cunoscut
Poate în altă viață mi-a alinat tristețea,
Ce bine că uitarea dă vieții frumusețea
Ce-ar fi să ducem toate ce le aflăm în vieți?
Am fi mai coplesiiți sau ne-am simți măreți?
Acum, privind spre valul ce-mi cântă în surdină
Simt cum se face-n gânduri liniște și lumină
Explozii de trăiri îmi curăță suflarea
Căci, în sfârșit, sunt iarăși eu singură și marea.

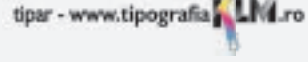
Dor de mare

Nicoleta Tudor

Mi-e dor, mi-e dor de mare, de vuietul ei trist,
Mi-e dor de pescărușii ce țipă spre înalturi,
Mă zăvorăsc în mine, cât încă mai exist,
Când gânduri se preling, și valuri vin în salturi
Cum să mă plâng acum, nu are nici un rost,
Am irosit atâtea și-atâtea dimineți,
Atâtea răsărituri ce-n viața mea n-au fost,
Le port acum în suflet, peceți peste peceți
Atâtea valuri line ce le-am pierdut în larg,
În timp ce de furtună mă atrăgeau magneți
Și-mi agățau speranța departe pe-un catarg,
Să vin și să o caut, în multe dimineți
Mi-e soare-n gând acum, dar eu tot caut nori,
Atrasă încă sunt de valul zbuciumat,
Călătorii astrale mă poartă până-n zori
Spre marea furtunoasă, ce liniște mi-a dat
De mă voi pierde-n larg, departe de blesteme,
Voi da din gândul meu un dar de neuitat,
Pe-o pană de iubire, la tine, să te cheme,
Un pescăruș rebel va fi al meu argat.

 George V. GRIGORE

Director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov Alexandrina NIȚĂ	
Condeie ILFOVENE	
Editor: Centrul Român pentru Inițiativă Socială Editor coordonator: Cătălin DRAGOMIR Redactor șef: George V. GRIGORE Redactori: Cristina ANGHELUȚĂ, Anica POPA, Iulia GEORGESCU, Marius Florin VĂDUVA, Alexandru LEOLEA, Livia Andreea NIȚĂ	Foto: George V. GRIGORE Corectură: Maria DRAGOMIR DTP: Dan DULGHERU Tel. 0371.084.001 ; e-mail: condeieilfovene@gmail.com ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984 Publicație distribuită gratuit

Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov (C.J.C.P.C.T.), partener al Comisiei Naționale a României pentru UNESCO

UNESCO are cinci teme majore în programele sale, care includ educația, științele naturale, științele sociale și umane, cultura și comunicarea și informarea. De asemenea, UNESCO lucrează activ pentru atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale ONU, dar se concentrează pe atingerea obiectivelor de reducere semnificativă a sărăciei extreme în țările în curs de dezvoltare, dezvoltarea unui program pentru învățământul primar universal în toate țările, eliminarea inegalităților de gen în învățământul primar și secundar, promovarea dezvoltării durabile și reducerea pierderii resurselor de mediu.

În urma depunerii candidaturii către Comitetul Național de Desemnare, înființat prin decizia S.G. al CNR UNESCO nr. 22 din 6 iulie 2022 și a analizei acesteia, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov a dobândit statutul de Partener Instituțional al Comisiei Naționale a României pentru UNESCO. Acest statut este acordat prin decizia S.G. al CNR UNESCO nr. 24, din 29.07.2022. Preambulul Constituției UNESCO stabilește idealul Organizației: „Întrucât războaiele încep în mintea oamenilor, în mintea oamenilor trebuie să fie construită apărarea păcii”. Ca agenție specializată a Națiunilor Unite, UNESCO contribuie la construirea păcii, eradicarea sărăciei, dezvoltarea durabilă și dialogul

intercultural prin educație, știință, cultură, comunicare și informare. Comisia Națională a României pentru UNESCO (CNR UNESCO) a fost înființată în 1956, odată cu aderarea României la UNESCO, iar în 1995 a fost reorganizată. Actul normativ stabilește caracterul Comisiei de instituție publică cu personalitate juridică în coordonarea Ministerului Educației, precum și rolul Comisiei de asigurare a legăturii României cu UNESCO și de organism multidisciplinar de analiză, sinteză și coordonare a programelor, proiectelor și activităților din România ce decurg din Constituția, rezoluțiile, programele/bugetele elaborate de UNESCO. Informații suplimentare despre actualul statut al

Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, ca Partener Instituțional al Comisiei Naționale a României pentru UNESCO, vor fi prezentate în cadrul unei reuniuni de lucru, cu caracter tehnic, care va fi găzduită în perioada 15-16 septembrie, la Pitești, de Centrul Județean de Cultură și Arte Argeș. ■

George V. GRIGORE

Investiție pentru viitor

Sebastian Burduja, ministrul Cercetării, Inovării și Digitalizării, Cseke Attila, ministrul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, Sorin Costreie, consilier de Stat și reprezentantul Guvernului României pentru proiectul ELI-NP, împreună cu Hiroshi Ueda, ambasadorul Japoniei în România, și Ovidiu Dranga, ambasadorul României în Japonia, au vizitat, în prima parte a lunii august, amplasamentul din cadrul IFIN-HH unde se va construi un centru pentru optică de mare putere.

La începutul anului IFIN-HH a propus investiția, care va fi realizată cu fonduri guvernamentale (asigurate de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prin Compania Națională de Investiții). Unul dintre potențialii colaboratori din acest proiect, Okamoto Optics, este unul dintre cei mai prestigioși producători și furnizori de componente optice de mari dimensiuni pentru laserele de mare putere din toată lumea.

Centrul va avea echipamente pentru fabricarea și repararea componentelor optice de mare putere folosite la Infrastructura de Cercetare ELI-NP sau la alte centre de laseri de mare putere din România și din lume. Oglinzile fabricate local, cu costuri și durată de producție reduse, vor permite mărirea numărului și potențialului științific și aplicativ al experimentelor posibile la ELI-NP.

„Mulțumesc tuturor celor care fac acest proiect să se întâmple. În primul rând domnului ministru Cseke Attila pentru asigurarea finanțării prin Ministerul Dezvoltării, dar și domnilor ambasadori pentru tot sprijinul. Este o investiție etalon pentru IFIN-HH, pentru ELI, pentru România și pentru Europa. Parteneriatul cu Japonia va da acestui centru componenta strategică de care are nevoie pentru a deveni un proiect scalabil, care să ne pună pe harta marilor jucători în domeniu”

SEBASTIAN BURDUJA, ministrul Cercetării, Inovării și Digitalizării

„Este o investiție importantă pentru România, o investiție a Guvernului, finanțată de Ministerul Dezvoltării, care va aduce o tehnologie de vârf în România. Vom crea infrastructura necesară fabricării autohtone a unor componente care sunt acum importate de România din Japonia. Ulterior, România poate deveni furnizor al acestor componente și pentru alte țări. Împreună cu partenerii japonezi putem crea, totodată, noi posibilități pentru cercetare. Ministerul Dezvoltării dispune de instrumentele și experiența necesare construcției acestui centru etalon de cercetare”

CSEKE ATTILA, ministrul Dezvoltării

„Proiectul centrului pentru optică de mare putere de la Măgurele este strategic din mai multe motive: colaborarea cu Japonia, înalta tehnologie care se va dezvolta aici, dar și pentru că ELI este cel mai important proiect de cercetare din România. În plus, faptul că ne gândim deja la viitoare proiecte, deși cel în derulare nu a fost încă finalizat, confirmă gândirea strategică pe care Guvernul și cercetătorii din IFIN-HH o au”

SORIN COSTREIE, consilier de Stat și reprezentantul Guvernului României pentru proiectul ELI-NP

Pentru realizarea acestor activități se are în vedere și colaborarea cu centre universitare și companii care dețin cunoștințele necesare pentru dezvoltarea celor mai potrivite soluții pentru cererile din domeniul laserilor de mare putere și pentru punerea lor în practică. Din sfera academică, Universitatea din Osaka – Japonia (care a dezvoltat un prestigios centru de dezvoltare a laserilor de mare putere, inclusiv a opticii de mare putere - Institute of Laser Engineering) și-a manifestat interesul pentru proiect. ■

Timp Românesc

Primul pact ecologic local din România se dezvoltă în județul Ilfov

Schimbările climatice și degradarea mediului sunt o amenințare existențială pentru Europa și pentru întreaga planetă. Județul Ilfov, nucleu logistic al zonei metropolitane București, împreună cu orașul Torino, cel mai important centru industrial din nord-vestul Italiei, dezvoltă primele pacte ecologice locale din România și Italia în cadrul proiectului „SMEs engagement for a GREEN transition – SME4GREEN” cofinanțat de Comisia Europeană. Proiectul, ai cărui parteneri sunt Județul Ilfov - Consiliul Județean, Asociația Măgurele Science Park, Primăria orașului Torino și Environment Park Torino SPA, își propune ca până în anul 2024 să creeze premisele cooperării dintre IMM-urile din Ilfov și Torino și autoritățile publice și să faciliteze dezvoltarea unor politici publice care să sprijine IMM-urile locale în adoptarea de soluții verzi și digitale. Concret, se preconizează crearea, proiectarea și livrarea a două pacte ecologice locale în cele două regiuni, prin care sustenabilitatea și îmbunătățirea modelelor de afaceri durabile să fie mai bine conștientizate și creșterea capacității IMM-urilor de inovare în domeniul gestionării și integrării programelor ecologice și digitale. După analizarea normelor locale, pentru dezvoltarea rezilienței companiilor mici din cele două regiuni, vor fi încurajate soluțiile de colaborare între mediul public și cel privat pentru adoptarea unor modele de afaceri verzi și digitale. În procesul de dezvoltare a pactelor ecologice locale, procesul de co-creare va fi ghidat de experți din Amsterdam (Olanda) – oraș etalon în implementarea cu succes a unui pact verde. Contractul de finanțare a fost semnat în

luna mai 2022, iar termenul de finalizare a proiectului este 30 aprilie 2024.

În cadrul proiectului, 5 IMM-uri vor fi sprijinite să deruleze campanii de crowdfunding pentru introducerea pe piață a unor produse ecologice, verzi, care vizează economia circulară, iar 10 IMM-uri vor beneficia de mentorat în inovare, dezvoltarea de soluții verzi și digitalizare.

IMM-urile din cele două regiuni vor primi îndrumare din partea experților fonduri-structurale.ro pentru identificarea și aplicarea la finanțări europene (gestionate la nivel național sau european).

Proiectul „SMEs engagement for a GREEN transition – SME4GREEN” reprezintă o inițiativă de pionierat în România, care va aplica pentru prima dată conceptul „Green Deal”-ului european la nivelul autorităților și IMM-urilor care își vor adapta modelele de business. La nivel european, Comisia a selectat 8 proiecte pe care le va sprijini să dezvolte astfel de pacte ecologice locale, care vor deveni exemple pentru noi comunități. În cadrul acestei inițiative europene se dezvoltă pacte ecologice locale în Italia, România, Franța, Finlanda, Germania, Suedia, Croația, Austria, Danemarca, Olanda, Ungaria, Slovacia, Slovenia, Cipru și Spania.

„Ne bucurăm să fim primul județ din România care implementează un pact ecologic local. Credem că în acest moment devine tot mai evidentă importanța alocării resurselor și încurajarea IMM-urilor în adoptarea unui plan de dezvoltare care ține cont de mediul înconjurător și de nevoia tot mai crescută de sustenabilitate. Nu există creștere pe termen lung fără viziune, iar la baza acestei viziuni stau atât colaborarea între autorități și mediul privat pentru dezvoltarea de politici, precum și eforturile susținute ale întreprinderilor mici și mijlocii care dezvoltă afaceri sănătoase nu doar din punct de vedere financiar, ci și social”, declară Mihaela Toader, președintele Asociației Măgurele Science Park și administrator public al județului Ilfov. ■

C. A.

 Cristina ANGHELUȚĂ

„La Aniversare” - Marilena Rotaru

Casa Artelor Dinu Lipatti a organizat, vineri 26 august 2022, un eveniment dedicat aniversării realizatoarei de filme documentare, programe de televiziune și spectacole, dar și scriitoarei Marilena Rotaru la împlinirea vârstei de 75 de ani.

Evenimentul a făcut parte din Programul „La Aniversare” inițiat în 2018 de pianista și regizoarea Alice Barb, directorul fondator al Casei Artelor Dinu Lipatti, din dorința de a celebra marile personalități ale Culturii române la ceas aniversar.

În cadrul Programului „La Aniversare” au fost sărbătoriți până acum soprana Virginia Zeani (2018), criticul muzical și realizator de emisiuni de radio și de televiziune, regretata Luminița Constantinescu (2019), compozitoarea Carmen Petra-Basacopol (2021), cosmonautul Dumitru Dorin Prunariu la împlinirea a 4 decenii de la zborul său în Cosmos (2021), scriitorul și jurnalist Alexandru Mironov (2022) și violonistul Șerban Lupu (2022).

În cadrul evenimentului dedicat Marilenei Rotaru au fost proiectate documentare realizate de aceasta, printre invitații speciali ai serii fiind producătoarea TVR Ruxandra Țuchel, jurnalista și scriitoarea Elena Loreta Popa sau fostul manager al Filarmonicii „George Enescu” Andrei Dimitriu.

Lucrări celebre compuse de George Grigoriu, Gaetano Donizetti, Giuseppe Verdi și Giacomo Puccini au făcut parte din recitalul extraordinar de arii și duete din opere și operete celebre interpretate de soprana Ana Cebotari și tenorul Mihai Urzicana, în acompaniamentul la pian al Lianeii Mareș.

Marilena Rotaru s-a născut la București. A urmat cursurile Liceului „I.L. Caragiale”, apoi Facultatea de Limba și Literatura Română din cadrul Universității din București. La terminarea facultății a fost angajată în redacția culturală a TVR, unde a parcurs toate treptele ierarhice de la reporter, redactor, realizator.

Primul interviu cu dirijorul Sergiu Celibidache (difuzat în februarie 1990), „Eternă bucurie-i frumusețea”, documentar consacrat pictoriței Margareta Sterian (difuzat după 1989), Centenarul Cella Delavrancea pe scena de concerte a TVR poartă semnătura Marilena Rotaru.

Între 1991 și 2016 a realizat serialul de televiziune „Memoria exilului românesc”, în cadrul căruia 150 de episoade au fost consacrate personalităților de origine română exilate în timpul regimului comunist: Vintilă Horia, Monica Lovinescu și Virgil Ierunca, Alexandru Ciorănescu, Emil Cioran, Sergiu Celibidache, Camilian Demetrescu, Radu Aldulescu, Pan Vizirescu, Paul Goma, Părintele Viorel Mehedințu, Sergiu Grossu, Marele Rabin Alexandru Șafran, Mircea Carp, Soprana Nelly Miricioiu, Vladimir Cosma, Ion Sigismund Ipser, Dan Cioca, Vlaicu Ionescu, Theodor Cazaban, Dinu Ianculescu, Friedrich von Bomches, Lavinia Jemna, Călin Manoilescu, George Tzipoia, „Europa Liberă”, Tezaurul României la Moscova ș.a.

Între 1990 și 2014 este autoarea a 52 de spectacole și evenimente publice și a 68 de interviuri, documentare și emisiuni, dedicate Monarhiei, Regelui Mihai și Familiei Regale Române, multe dintre ele realizate în perioada 1990-1997, când subiectul era marginalizat, cea mai cunoscută dintre acestea fiind emisiunea „Ora Regelui”.

După 1989 Marilena Rotaru a publicat articole în „România Liberă”, „Cotidianul”, la postul de radio „Europa Liberă”, unde s-a pronunțat pentru valorile democrației și mai ales, pentru libertatea de opinie.

De-a lungul carierei, Marilena Rotaru a fost distinsă cu patru premii ale Asociației Profesioniștilor de Televiziune pentru: „Întoarcerea lui Vintilă Horia” (2000), „Sergiu Celibidache” (2003), „Mihai I Regele Românilor” (2013), Jubiliara 25 pentru întregul serial „Memoria exilului românesc”, dar și cu Premiul de excelență al Asociației autorilor și realizatorilor de film pentru întreaga activitate (2017), Premiul de excelență al Uniunii Cineaștilor din România, pentru deosebita contribuție adusă recuperării memoriei naționale prin filmul de televiziune (2018), Premiul de excelență al Consiliului Național al Audiovizualului pentru întreaga activitate (2003), „Diploma pentru neuitare” a Fundației Culturale „Memoria” (2021), în 2008 și 2012 a fost decorată de M.S. Regele Mihai cu „Medalia Regelui Mihai pentru loialitate” și „Crucea Casei Regale”. ■

Gala tânărului actor 2022 - HOP

„Actorul total este, pentru mine, interpretul cu mijloace de expresie complexe: cântă, dansează, creează din propriile emoții un personaj, nu se teme să fie vulnerabil pe scenă – și tocmai în asta stă forța lui. De fapt, acestea nu sunt doar calitățile unui actor de musical, ci profilul celui care poate răspunde la toate provocările spectacolului de azi” - Răzvan Mazilu

În acest an, aspiranții la Trofeul HOP s-au întâlnit la Casa de Cultură a Studenților din Alba Iulia pentru un show total, atent supravegheați de coregraful, dansatorul și regizorul Răzvan Mazilu, pentru ediția cu numărul XXV a galei. Tema ediției a fost „Musical = Actor Total + Show Total”. Juriul, format din criticul de teatru Marina Constantinescu, actorul Lucian Ionescu, actrița Elena Pirea, teatrologul Carmen Stanciu și managerul cultural Lucian Vârșăndan, a evaluat libertatea de creație și exprimare artistică a celor 21 de actori aflați în competiție.

Concursul Galei Tânărului Actor HOP s-a desfășurat în perioada 25-26 august, la Casa de Cultură a Studenților din Alba Iulia.

În urma competiției oficiale, juriul a acordat următoarele premii:

- Premiul „Ștefan Iordache” - Marele Premiu al Galei Tânărului Actor HOP a fost acordat actriței Laura Gabriela Oana, pentru: „Doamnelor de la Brunch” din musicalul Company (secțiunea individual) și pentru „(încă un) Musical!” (Secțiunea Grup).
- Premiul pentru cea mai bună actriță, secțiunea individual a fost acordat actriței Maria Grosu pentru „Zuza din 14G”.
- Premiul pentru cel mai bun actor, secțiunea individual nu s-a acordat.
- Premiul „Cornel Todea” pentru cea mai bună trupă de actori a fost acordat trupei spectacolului „(încă un) Musical!”, cu Andrei Duțu, Dragoș Ioniță și Laura Gabriela Oana.
- Premiul „Sică Alexandrescu” –

Premiul special al juriului a fost acordat actriței Cristina Danu pentru „Sexy” din musicalul Mean Girls (secțiunea individual) și pentru „There’s Gotta be Something Better Than This!” din musicalul Sweet Charity (secțiunea grup).

Premii găzduite și acordate:

- Premiul pentru prestanță, rostire scenică și expresie corporală a fost acordat de actrița Dorina Lazăr, directoarea Teatrului Odeon, actorului Tudor-Grațian Manea.
- Premiul „1/10 pentru FILM la TIFF” a fost acordat de directoarea de casting Florentina Bratfanof actriței Sara Pongrac.

Premiile publicului (decise în urma votului pe site-ul www.galahop.uniter.ro) au fost următoarele:

- Cea mai bună actriță: Gabriela Porumbacu
- Cel mai bun actor: Robert Agape.
- Cea mai bună trupă de actori: spectacolul „Te iubesc, dar nu pe tine”, regia Vlad Sălbatecu, cu Eduard Crucianu, Andrei Mărgineanu, Mihai Andrei Pleșa, Sara Pongrac, Paul Ștefan Tonca.

Prezentatorii Galei HOP 2022 au fost actorii Monica Odagiu și Alex Ștefănescu. ■

 George V. GRIGORE

27 august 2022. Promenada Operei

„O sărbătoare a muzicii și a mișcării în aer liber pentru împlinirea spiritului”

A XII-a ediție a Promenadei Operei a adus pe 27 august, pe esplanada Operei Naționale București, 12 ore de muzică și activități de educație, relaxare și mișcare în aer liber.

Mesajul ediției din 2022 a Promenadei Operei a fost „O sărbătoare a muzicii și a mișcării în aer liber pentru împlinirea spiritului”.

Publicul s-a bucurat de o Gală extraordinară de Operă, workshop-urile „Desculț în iarbă” și proiectul RiseUp.

Gala extraordinară Promenada Operei s-a desfășurat pe scena mare, cu participarea orchestrei, a corului și a ansamblului Operei Naționale București dirijate de Tiberiu Soare.

Evenimentul a adus pe scenă pe sopranele Iulia Isaev, Marta Sandu Ofirim, Madeleine Pascu și Cristina Eremia, mezzosoprana Sorana Negrea, tenorii Daniel Magdal și Andrei Lazăr, baritonii Cătălin Toropoc, Alexandru Constantin și Dan Indricău, bașii Marius Boloș și Ion Dimieru, prim-balerinii Cristina Dijmaru, Bogdan Cănilă, Valentin Stoica, Marina Gaspar, dar și balerinii

ansamblului Raluca Jercea și Ștefan Meșter. Regia a fost semnată de Alexandru Nagy.

A fost un veritabil regal liric care a cuprins o suită de capodopere muzicale, printre ariile și duetele interpretate fiind „Il etait une fois a la cour d'Eisenach” - din opera „Povestirile lui Hoffmann” de J. Offenbach; „Un bel di vedremo” - din opera „Madama Butterfly” de G. Puccini; „Parigi, o cara” – din opera „La traviata” de G. Verdi; „Te Deum” din opera „Tosca” de G. Puccini.

Workshop-ul „Desculț în iarbă” a fost un program de ateliere de educație estetică în special pentru copii. Acesta a avut loc într-o zonă amenajată cu bean bag-uri, hamace, șezlonguri, unde artiștii au condus ateliere educaționale.

Printre activitățile zilei s-au aflat „Șevalet de pictură” sub îndrumarea unui artist plastic al Operei Naționale București; „Ore de sport în iarbă” care întăresc legătura corp-minte-yoga, pilates, body art, quigong; o bibliotecă în aer liber cu sute de cărți. Studenții UNATC au întruchipat personaje celebre din universul Operei.

În timpul zilei, participanții au fost invitați la atelierul de pictură și creație de costume prezentat de artiștii operei Andreea Radu și Doina Alice Popa, dar și la ateliere de face painting susținute de artiști independenți.

În acest an, Promenada Operei s-a desfășurat în parteneriat cu Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” (UNATC). ■

 Cristina ANGHELUȚĂ

Laura Ion din Afumați, Trofeul Festivalului de Muzică Ușoară „Axiopolis”, ediția a XIV-a, 2022

În perioada 15-16 august 2022, Primăria Cernavodă a organizat Casa de Cultură „I. D. Chirescu” a XIV-a ediție a Festivalului de Muzică Ușoară „Axiopolis”. Focalizat pe descoperirea și promovarea tinerelor talente, de-a lungul timpului festivalul s-a transformat într-o tradiție locală de promovare, prin intermediul muzicii ușoare, a orașului Cernavodă și a Dobrogei.

Organizat sub forma unui concurs de interpretare pentru tineri, festivalul este și un instrument motivațional pentru apariția de noi valori în sfera interpretării muzicale. Structurat pe patru categorii de vârstă: secțiunea I - copii de 6-7 ani, secțiunea II - copii cu vârste cuprinse între 8 și 10 ani, secțiunea III - copii cu vârste cuprinse între 11 și 13 ani și secțiunea IV - tineri cu vârste cuprinse între 14 și 19 ani, proiectul a reunit la Casa de Cultură din Cernavodă artiști profesioniști și personalități culturale ale muzicii ușoare românești.

În acest an, din juriu au făcut parte Monica Anghel, Paula Seling, Teodor Rădulescu (profesor de canto la Centrul Cultural „Theodor Burada” Constanța), Tănase Garcu (artist profesionist, profesor de canto clasic al Colegiului Național de Arte „Regina Maria”, dirijor al orchestrei colegiului), Marius Văduva (reprezentantul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov).

Astfel, Marele Trofeu al Festivalului de Muzică Ușoară „Axiopolis”, ediția a XIV-a, 2022, a revenit interpretei Laura Ion din Afumați (Ilfov). După apariția din primăvară, de la „Românii au talent” (Pro TV), interpreta Laura Ion a venit la preselecții la Cernavodă, fiind aproape

de Galați, unde ia lecții de canto. Spune că nu a fost emoționată în momentul preselecțiilor pentru că a mai cântat în fața mai multor oameni. Tânăra are apariții TV la aproape toate televiziunile specializate în muzică populară. Cântă deja la evenimente private și în spectacole, însă nu exagerează pentru că și școala este foarte importantă pentru ea. Părinții sunt oameni simpli. Mama este casieră la un depozit de materiale, iar tatăl său lucrează la primăria din localitate. Își dorește să devină un artist mare, să facă o carieră în muzică și, de ce nu, să ajungă un superstar.

În preselecție a interpretat „Dor de viață” - de Aura Urziceanu, iar în concurs „It's A Man's Man's Man's World” – a lui James Brown. ■

George V. GRIGORE

Premiul special de participare - Ema Georgiana Coman, din Berceni, reprezentanta Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov

La secțiunea I a Festivalului a participat și Ema Georgiana Coman din comuna Berceni, care a reprezentat Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, interpretând melodiile „Mami și Tati” și „Cântecul copiilor lumii”, compuse de Vicențiu Enache (conducător al Grupului Muzical „Minisong”), obținând cu acestea Premiul special de participare.

La Cernavodă au fost două seri minunate, cu emoție și muzică bună, interpretată cu suflet și talent de concurenți. Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov sprijină și promovează tinerele talente.

Ziua Limbii Române, sărbătorită la 31 august, instituită prin Legea 53/2013

Instituită prin Legea 53/2013, Ziua Limbii Române este sărbătorită în fiecare an la 31 august. Propunerea legislativă privind instituirea acestei zile a fost inițiată în 2011 de senatorul Viorel Badea, când 166 de parlamentari din toate grupurile politice au depus la Senat un proiect de lege în care solicită proclamarea zilei de 31 august drept Ziua Limbii Române. Demersul legislativ a fost aprobat de Senat în ședința din 6 decembrie 2011 și de Camera Deputaților la 19 februarie 2013. Legea a fost promulgată de președintele Traian Băsescu la 13 martie 2013 și publicată în Monitorul Oficial la 19 martie 2013. Potrivit legii, Ziua Limbii Române poate fi sărbătorită de autoritățile publice din România și de reprezentanțele diplomatice din străinătate, inclusiv de Institutele Culturale ale României sau de alte instituții românești din străinătate, prin organizarea unor programe și manifestări cultural-educative cu caracter evocator sau științific. De asemenea, legea prevede ca în ziua de 31 august să fie arborat Drapelul României, iar Societatea Română de Televiziune și Societatea Română de Radiodifuziune pot include în cadrul programelor lor manifestările dedicate acestei zile. Legea 53/2013 a fost completată prin Legea 290/2013, prin introducerea unui alineat care stipulează că Ministerul Culturii elaborează normele metodologice de punere în aplicare a legii, cu consultarea comisiilor pentru cultură din cele două camere ale Parlamentului. Ziua Limbii Române se sărbătorește în Republica Moldova începând din anul 1990. În urma solicitărilor celor circa 700.000 de participanți la Marea Adunare Națională de la Chișinău, care a avut loc la 27 august 1989, Sovietul Suprem al RSS Moldovenești a adoptat, la 31 august 1989, Legea prin care decreta limba moldovenească drept limbă de stat.

Totodată, o altă lege stipula renunțarea la grafia chirilică și revenirea la alfabetul latin, ambele acte legislative menționând explicit faptul că limba moldovenească este identică cu limba română. Anul următor, la 23 iunie 1990, Parlamentul Moldovei a instituit ziua de 31 august ca sărbătoarea națională „Limba noastră cea română”, iar în 1994, denumirea sărbătorii a fost schimbată în „Limba noastră”. Cu toate acestea, sărbătoarea continuă să rămână cunoscută ca Zi a Limbii Române, rolul limbii române ca limbă de stat a Republicii Moldova fiind consfințit și în Declarația de independență adoptată la 27 august 1991. În anul 2011, mai multe asociații și organizații românești din Serbia, Bulgaria, Ungaria și Ucraina au stabilit ca ziua de 31 august - Ziua Limbii Române să fie sărbătoarea națională a acestor comunități românești, urmând ca, începând cu anul 2012, ea să fie sărbătorită în toate aceste comunități. De asemenea, au solicitat și celorlalte asociații și organizații românești din întreaga lume să proclame ziua de 31 august ca Ziua Limbii Române și să fie marcată similar. Limba română este, între limbile romanice, a cincea după numărul de vorbitori, în urma spaniolei, portughezei, francezei și italienei, fiind vorbită în toată lumea de 28 de milioane de persoane, dintre care 24 de milioane o au ca limbă maternă. 17 milioane se află în România, unde româna este limbă oficială și limbă maternă pentru mai mult de 90% din populație. În Republica Moldova limba română este limbă oficială și limbă maternă pentru trei sferturi din populație, iar în provincia autonomă Voivodina din Serbia, limba română este una dintre cele șase limbi oficiale. De asemenea, româna este limbă oficială sau administrativă în Uniunea Latină, organizație internațională care reunește țările lumii în care se vorbește una dintre limbile romanice

Timp Românesc

și în Uniunea Europeană, de la 1 ianuarie 2007. Limba română este una dintre cele cinci limbi în care se oficiază servicii religioase în statul monastic Muntele Athos. Limba română este limbă maternă sau este vorbită și în Ucraina, Ungaria, pe Valea Timocului în Serbia sau în Bulgaria. Este vorbită și în comunitățile etnicilor români din Croația, Slovenia, Slovacia sau Polonia. Emigranții au dus limba română peste tot în lume: în Israel 5 % din populație provine din România și vorbește limba română. În Italia, Spania, SUA, Canada, Franța, Germania, Portugalia, Cipru sau Australia se estimează că locuiesc peste 3 milioane de români. Studenții străini sau cei care au lucrat în România sunt vorbitori de limba română și se estimează că peste o jumătate de milion de arabi din Orientul Mijlociu, care și-au făcut studiile în România, vorbesc limba română. Limba română este predată în țări est-europene unde există comunități semnificative românești, dar și în instituții de învățământ din 43 de țări ale lumii, unde limba română este învățată ca limbă străină. ■

25 august - 18 septembrie 2022 „Românce de poveste” În perioada 25 august - 19 septembrie se desfășoară expoziția „Românce de poveste” organizată de Asociația „A fost odată” și finanțată de Ministerul Culturii. Prietenul copiilor este ghidul pe care îl găsiți chiar la intrarea în mansardă. El îi ajută pe cei mici să descopere toate indiciile unui spațiu colorat, creativ și educativ: simulator de zbor care îi aduce mai aproape de lumea Smarandei Brăescu, un podium cu medalii & cupă pentru a intra în pielea unui campion precum Ana Maria Brânză, zonă audio cu mai multe arii celebre care să le amintească de scena operei pe care a cântat Hariclea Darclee, o urnă și buletine de vot lângă portretul Sofiei Nădejde, descoperire de indicii pe bancnota cu chipul Ecaterinei Teodoroiu, zona cu toate chipurile româncelor de poveste unde copiii pot să potrivească mai multe pălării și accesorii care să le dea viață personajelor, puzzle, zonă de colorat și video cu poveștile în limba semnelor și zonă de ascultat poveștile audio. Așadar, oamenii sunt cei care îi dau viață acestui muzeu. Evenimentul se desfășoară în mansarda Casei Filipescu-Cesianu (Muzeul Municipiului București) de pe Calea Victoriei. Lansarea din 25 august a avut loc în prezența Anei Maria Brânză, una dintre protagonistele seriei de povești dedicată româncelor deschizătoare de drumuri, cinci femei-simbol care au pus România pe harta lumii. Expoziția se adresează, datorită conținutului digital și tehnologiilor multimedia, tuturor copiilor de vârste mai mari și mai mici, ba chiar și adulților care vor să afle mai multe despre româncele care au scris istorie. Conținutul poate fi un bun prilej de joacă în familie, informațiile fiind extrem de valoroase chiar și pentru adulți. ■

MOLDOX Festival Internațional de Film Documentar pentru Schimbare Socială

Cristina ANGHELIȚĂ

Institutul Cultural Român „Mihai Eminescu” de la Chișinău a sprijinit organizarea a două ateliere de film MOLDOX Lab: EXPLORATION și MONTAJ, în cadrul celei de-a șaptea ediții a Festivalului Internațional de Film Documentar pentru Schimbare Socială MOLDOX, care s-a desfășurat în două părți a lunii august la Teatrul Muzical-Dramatic „B.P. Hasdeu” din Cahul. Festivalul s-a adresat atât publicului larg, cât și profesioniștilor din domeniul cinematografiei, oferind proiecții de film social, urmate de discuții cu realizatorii filmelor proiectate pentru publicul larg, dar și ateliere de creație și workshopuri susținute de experți pentru realizatorii de film documentar profesioniști sau în devenire din Republica Moldova. Moldox Lab este o platformă de instruire și conectare a talentelor locale cu producătorii internaționali de film documentar. Anual, aici se reunesc pasionații de industria cinematografică care își doresc să scoată la lumină

probleme actuale ale societății prin intermediul filmului documentar și experți mondiali care îi susțin și ghidează. Rolul Moldox Lab este să sprijine documentariștii locali să creeze filme cu impact social pentru Republica Moldova și care să pătrundă pe platformele europene. În paralel cu proiecțiile din festival, în acest an au fost organizate 5 ateliere de creație: – **EXPLORATION** dedicat tinerilor cinești și documentariștilor începători din Cahul și din toată Republica Moldova a fost susținut de regizoarea Nora Agapi. Nora Agapi este regizoare și fotografă din România, directoare de imagine a mai multor documentare premiate la festivaluri internaționale. Absolventă a Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” – secția Film Tv (1998). Master în Digital Arts la Universitatea din Atena. În perioada 1999-2001, lucrează ca asistent universitar în cadrul secției Film Tv, specialitatea fotografie. A fost camera-

man și fotograf de platou în proiecte cinematografice desfășurate în România, Germania, S.U.A. și Irlanda. Pe parcursul a peste 20 de ani de activitate, a avut expoziții personale de fotografie organizate la București, Timișoara și Budapesta. Din 2013 colaborează cu MOLDOX în calitate de coordonator de ateliere film și fotografie. – **MONTAJ** - un atelier avansat de montaj sunet și editare imagini dedicat tinerilor profesioniști din domeniu a fost susținut de cineastul Dragoș Apetri. Dragoș Apetri este scenarist, sunetist și mai ales unul dintre cei mai cunoscuți monteurii de film din industria românească de film. Printre altele, el a realizat montajul unor filme emblematic precum Marița (2017, r. Cristi Iftime) și Malmkrög (2020, r. Cristi Puiu) colaborând, de asemenea, la montajul câștigătorului premiului Ursul de Aur (Berlinale 2018) Nu atinge-mă! (r. Adina Pintilie). Dragoș Apetri este membru al colectivului de montaj „We are basca” și ține ateliere de montaj pentru adolescenți în parteneriat cu Festivalul de film Documentar „One World Romania”. – **INTERACTION** - atelier dedicat membrilor societății civile și activiștilor din sfera organizațiilor non-guvernamentale, finanțat de Ambasada S.U.A. în Republica Moldova, susținut de cineastii Melody Gilbert (S.U.A.) și Hjalmar Palmgren (Suedia). – **INSPIRATION** - curs avansat, dedicat realizatorilor de film documentar care au un proiect de film în producție sau post-producție (finanțat de ambasada S.U.A.) – **CRITICĂ DE FILM** - atelier dedicat tinerilor jurnaliști din Republica Moldova care doresc să își perfecționeze abilitățile de recenzare a filmului documentar contemporan (finanțat de ambasada S.U.A.) ■

Dinu Câmpeanu s-a născut la București, în anul 1946. În 1973 a absolvit Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, din București. În prezent membru al Uniunii Artiștilor Plastici (U.A.P.) din România, Secția Sculptură. Lucrează mult în lemn de stejar, păr, ulm și salcâm, colorat discret, aurit uneori, pe care îl combină (după caz) cu bronzul, piatra artificială ori sticla. Probabil că în perioada formării sale a interiorizat spusa lui Luchian, care nu și-a pierdut nici în postmodernism actualitatea: „Natura nu trebuie s-o imiți, nici să o copiezi, trebuie să lucrezi în felul ei...”, pentru că

Sculptorul Dinu Câmpeanu, la Tabăra de sculptură monumentală de la Buftea

„Natura nu trebuie s-o imiți, nici să o copiezi, trebuie să lucrezi în felul ei...” - Ștefan Luchian

✍ George V. GRIGORE

respectul pentru materiale și tehnici nu au fost niciodată uitate, dar căroră le-a adăugat seriozitatea, profunzimea, intuiția autorului și care se manifestă cu efecte expresive durabile în lucrări precum „Lăicerul” (scoarță îngustă din lână, țesută cu dungi sau alesături și destinată a împodobi, mai ales în zona Moldovei, lavițele și pereții) din 2013, lemn policrom care a păstrat unduirea materialului textil, și-a pierdut exuberanța cromatică și ornamentica, dobândind o monumentalitate pregnantă sau „Ștergarul” (realizat în același an) din lemn de stejar și salcâm (cu intervenții de culoare) și piatră care pare o ofrandă adusă interioarelor țărănești, podoaba împietrită a pânzei. De asemenea, este autorul unor lucrări monumentale, la care a lucrat mult și cu talent, precum: 1973 - Solidaritate (piatră), Turnu Severin (Mehedinți), 1980 - Cariatide (piatră), Slatina (Olt), 1982 - Dansul (basorelief din piatră), Balș

(Olt), 1992 - In Memoriam, Huși (Vaslui), 1994 - Orest Trafali (Tulcea), 1995 - In Memoriam, Comănești (Bacău), 2001 - Stup, Pitești (Argeș), 2002 - Renaștere, Tulcea, 2007 - Rudolf Fontaine, Brașov, 2008 - Liviu Reboreanu (bust), București sau 2011 - restaurarea Monumentului Eroilor din Scheii Brașovului. De-a lungul timpului a semnat mai multe expoziții personale: 1983 - Galeria Simeza, București; 1985 - Galeria Experiment, Stuttgart (RFG); 1986 - Galeria Gijzenrooi, Geldrop (Olanda); 1987 - Galeria Dis, Maastricht (Olanda); 1988 - Galeria Severin-Rautenberg, Aachen (RFG); 1992 - Galeria Theatre, Colombes (Franța); 1993 - „MAC 2000” (Manifestare de Artă Contemporană), Grand Palais, Paris (Franța); 2006 - Galeria Montage, București; 2010 - Palatul de vară „Samuel van Brukenenthal”, Avrig (Sibiu); 2013 - Centrul Cultural Palatele Brâncovenești, Mogoșoaia (Ifov). Simpozioane și tabere de creație la care a participat Dinu Câmpeanu: 1973, 1977, 1979 - piatră: Măgura Buzăului; 1976 - lemn: Arcus (jud. Covasna); 1978 - piatră: Sângeorz-Băi (jud. Bistrița-Năsăud); 1980 - piatră: Slatina (jud. Olt); 1981 - lemn: Prilep (Macedonia), Iugoslavia; 1984 - lemn: Sighetu Marmației (jud. Maramureș); 1986 - lemn: Săliște (jud. Sibiu); 1988 - lemn: „Forma Viva”: Peninsula Seca (Slovenia), Iugoslavia; 1980 - Cariatide (piatră), Slatina (jud. Olt); 1990 - lemn: Lumsden (Scoția), Marea Britanie; 1991, 1994 - piatră: Oarba de Mureș; 1993 - lemn: Dumbrava Sibiului; 1996 - piatră: Borkel en Schaft, Olanda; lemn: Muzeul de Artă Contemporană Galați; 1997

- lemn: Behringen, Germania; piatră: Merges, Elveția, & Rachana, Liban; 1998 - lemn: Irdning, Austria; 1999 - marmură: Cărbunari (jud. Maramureș); lemn: Merges, Elveția; 2000 - marmură: „Simpetra 2000”; Caldas da Rainha, Portugalia; 2001 - marmură: Pitești; 2002 - piatră: Tulcea; 2003 - piatră: Cărbunari (jud. Maramureș); lemn: Bogați (jud. Argeș); 2004 - piatră: Târgu-Jiu (jud. Gorj); 2005 - lemn: Caransebeș (jud. Caraș-Severin); 2006 - piatră: București; 2008 - marmură: Târgu-Jiu (jud. Gorj); 2009, 2011 - marmură: Miroși (jud. Argeș); 2013 - lemn: Plopeni (jud. Prahova); 2014 - andezit, Caransebeș; 2015 - piatră, Brăila; 2016 - marmură, Brăila, etc. Ca premii și distincții care i-au însoțit cariera, sunt Premiul Tineretului pentru lucrarea de artă monumentală „Dansul”, Balș (jud. Olt) în 1982, a II-a Bienală „Gheorghe Petrașcu”, Târgoviște (Premiul II) în 1996, „Premiul Juriului” la Simpozionul de la Morges (Elveția) în 1999 sau premiile UAP pentru Artă Ambientală, de la Simpozioanele de la Tulcea și București din 2002 și 2006.

Lucrările sculptorului Dinu Câmpeanu pot fi admirate în colecții de artă din Argentina, Belgia, Cehia, Franța, Germania, Olanda, România, Slovacia, Elveția, Austria, Portugalia, Spania etc. Acum, prezent la Tabăra de sculptură monumentală de la Buftea, sculptorul Dinu Câmpeanu va lăsa în urma sa o operă artistică unică care va fi înscrisă în patrimoniul cultural al orașului Buftea și totodată al județului Ilfov.

La evenimentul de la Buftea, care se va desfășura între 15 septembrie și 15 octombrie a.c., mai participă artiștii Carmen Tepeșan, Panaite Chifu, Adrian Curcan, Corneliu Tache și Cristian Pentelescu ■

Simpozion Internațional de Sculptură la Voluntari

A doua ediția a Simpozionului Internațional de Sculptură Voluntari a fost deschisă în data de 16 august și se va încheia în data de 30 septembrie.

Cei șapte artiști sculptori din țară și din străinătate - Laurențiu Mogoșanu (România), Dumitru Verdianu (Republica Moldova), Valentin Vărtosu (Republica Moldova), Nicolae-Ovidiu Popa (România), Eugen Barzu (România), Vladlen Babcinetchi (România) și Dumitru-Ion Șerban (Italia/România) vor crea opere de artă cu caracter religios care vor îmbogăți vizual și cultural orașul.

Curatorul simpozionului este criticul și istoricul de artă doctor Luiza Barcan. ■

CONSILIUL LOCAL VOLUNTARI
PRIMĂRIA VOLUNTARI
PRIMAR,
PANDELE FLORENTIN-COSTEL
DIRECȚIA EDUCAȚIE CULTURAL SPORTIVĂ ȘI IDENTITATE COMUNITARĂ

SIMPOZIONUL INTERNAȚIONAL DE SCULPTURĂ VOLUNTARI

- EDIȚIA a II-a 2022 -

LAURENȚIU MOGOȘANU
DUMITRU VERDIANU
VALENTIN VĂRTOSU
NICOLAE-OVIDIU POPA
EUGEN BARZU
VLADLEN BABCINETCHI
DUMITRU-ION ȘERBAN

CRITIC ȘI ISTORIC DE ARTĂ
DR. LUIZA BARCAN

AUGUST-SEPTEMBRIE
2022

✍ C. A.

„Palatul Ghica Tei” din București, fosta Prefectură a Ilfovului

„Palatul Ghica Tei” este un edificiu din Capitală, situat în Parcul Plumbuita, care mărginește latura sudică a lacului și care a fost ridicat între 1822 și 1833 de domnitorul Grigorie Dimitrie Ghica (primul domn pământean după domniile fanariote), după planurile arhitectului catalan-român Xavier Villacrosse, pe locul vechii case părintești a banului Dumitrache Ghica.

Realizat în stilul neoclasic al arhitecturii italiene, cu elemente ale Renașterii franceze (în conformitate cu tendința de occidentalizare a Principatelor Române de la începutul secolului al XIX-lea), palatul a funcționat ca reședință de vară a domnitorului Grigore D. Ghica. Clădirea are două niveluri, parter și etaj. Intrarea de la parter este încadrată de lei sculptați. Cornișa de deasupra intrării este decorată cu un altorelief (lucrare de sculptură cu relief puternic ieșit în afară) care reprezintă două tunuri și două drapele. Sub aceasta se află timpanele împodobite cu nimfe înaripate care întind cununi de laur, inspirate din figurile frizei de la cazarma Pavlovsk din Petrograd. În interior se păstrează decorația originală a câtorva saloane ale căror plafoane reprezintă scene mitologice, personaje alegorice și motive vegetale, pictate de italianul Giacometti. Pe o placă de marmură, amplasată mai târziu, figura un text despre construirea palatului. Legătura dintre parter și etaj se face prin două scări monumentale din lemn masiv, care par că îmbrățișează intrarea principală. Peluza din spatele palatului (care se deschide vizual către o privești spre Lacul Tei din imediata vecinătate) este o grădină interioară separată de palat printr-o terasă elegantă. Cu limbă de moarte, domnitorul a lăsat „Legatul Măriei Sale întru pomenire Grigore Ghica Voevod pentru Moșia Colentina din anul 1833”, redactat în limba greacă, prin care impunea generațiilor următoare să conserve acest locaș pentru „plăcerea nevinovată și petrecerea plăcută a poporului”, fiind creat în acest scop, Așezământul Ghica Voevod, devenit ulterior „fundațiune”.

Restaurat în 1978

În 1978, palatul a fost restaurat de Sorin Ilfoveanu, Elena Roșca și Dan Broscăuțeanu. Clădirea a servit ulterior ca prefectură a județului Ilfov sau ca sediu al Ministerului Sănătății. În 1833, i-a fost adăugată ca paraclis Biserica „Ghica Tei” sau „Teiul Doamnei Ghica”. În luna iulie a anului 2003, Palatul a fost

preluat de Ralleti Simone Helene, care a dovedit în instanță că este descendentă familiei primului domnitor român de după fanarioți. În clădire funcționează așezământul „Ghica Voievod”, fundație înființată de domnitorul Grigore Ghica în 1833. Fundația nu a fost niciodată desființată, iar administrarea clădirii și a terenului trebuie încredințată, conform testamentului, unui epitrop. Palatul Ghica Tei București apare în Lista Monumentelor cu Cod LMI: B-II-M-A-18582.01, iar Biserica „Teiul Doamnei Ghica”, București are Cod LMI: B-II-M-A-18582.02. Ceea ce deosebește acest palat de altele construite în aceeași perioadă este marea suprafață de verdeață care înconjoară clădirea, respectiv grădinile palatului, care conferă un climat de liniște nobilă. Pe unul din cei doi puternici stâlpi de piatră de la intrare, deasupra cărora vulturi ciopliți își întind aripile într-o simbolică mișcare de cucerire, se poate citi această lapidară și mândră inscripție: „Zidit a fost din temelie acest Palat Domnesc de către Voivodul Grigore Ghyka, Domn al Țării Românești, pe moșia sa domnească Colentina, în anul mântuirii 1822. Aci fu odinioară falnica sa locuință de vară, alături de care, spre dreaptă cuviință, a înălțat apoi întru slava și pomenirea Domnului Dumnezeu, biserica familiei cu hramul Domnului și a împodobit-o cu frumoase daruri prin înalta și statornica sa voință. Această moșie din domnească avere a trecut prin hrisov cu Dietă, de drept și de-a pururi asupra Principilor Ghiculești, urmașii lui mai de aproape cari vor purta grija locașului domnesc și a bisericii sale. Iată istoria acestei case de proporții nobile care, albă și simplă, își desfășoară în dosul grilajului, în fundul unei curți dreptunghiulare, armonia liniilor sale liniștite.” (George Matei Cantacuzino, 1932)

„Dar aci, cu fața îndreptată spre răsărit, privind spre ruinele Plumbuitei, suntem departe de mărețiile de cari vorbeam. Modesta terasă a cinstitului voievod, purtând încăpătorea locuință de vară, nu este decât vestigiul unei bune gospodării și unei demnități autentice. Fără alte preocupări decât de a răspunde rolului ei de casă a unui domnitor a cărui cârmuire se întindea asupra țărișoarei românești, domnitor nici prea bogat, nici prea puternic, care trebuia să scape prin diplomație și răbdare, câteodată cu prețul unei umilințe, de ingerințele împărățiilor împrejmuitoare, palatul exprimă foarte bine preocuparea unei societăți conștiente și a unei familii mândre de a juca rolul care trebuia jucat în hotarele fixate de către destin. Vreau să spun că arhitectura este bună atunci când e făcută pe măsura subiectului ei, când exprimă în întregime o tendință izvorâtă dintr-o mentalitate bine definită. Colentina reprezintă tendința și dorința de occidentalizare a generațiilor de la începutul veacului trecut, tendința de a orienta țara spre căi cari nu mai duceau neapărat spre Țarigrad.” (George Matei Cantacuzino)

Biserica „Teiul Doamnei Ghica” a fost zidită în 1833

Biserica „Teiul Doamnei Ghica” a fost zidită în 1833 de domnitorul muntean Grigore Dimitrie al IV-lea Ghica, membru al familiei Ghica, care între anii 1659 și 1854 a dat Țărilor Române nouă domnitori. De numele lui Grigore Dimitrie al IV-lea Ghica se leagă unele fapte memorabile, printre care pavarea cu piatră a unor străzi bucureștene. A domnit până în 1828 și a murit în 1835, la doi ani după sfințirea bisericii. A fost înmormântat lângă zidul bisericii, în partea de sud. Pe mormântul lui se află un monument susținut de patru femei și pe el stă scris: „Pietrile de pe ulițele cetății vecinate mărturisita-ți, călător, ce fapte laudate Ghica Grigorie a lucrat: Domn plin de înțelepciune, la-l lui mormânt ești dator

smerenia a-ți depune”. Biserica, purtând numărul 33 din lista oficială a monumentelor de cultură de pe teritoriul țării, este singurul monument de arhitectură din București construit (de meșterul Weltz) în stilul neo-clasic italian, venit la noi prin intermediul Rusiei. În țară mai există o singură biserică în acest stil la Lețcani, lângă Iași (biserica rotundă Sf. Spiridon, construită în 1793). Spre deosebire de aceea, aici există o simetrie perfectă față de ambele axe de compoziție prin alipirea a patru nișe circulare, mai scunde: două către răsărit (pentru proscomidiar și diaconicon) și două către apus (pentru scările care duc la cafas). Axa principală de compoziție este completată de un mic pridvor ce precede intrarea, compus dintr-un fronton rezemat pe patru perechi de coloane îngemănate, de stil doric-toscan. Cupola, unică în felul ei, este adaptată planului neobișnuit de elevație al bisericii. Coloanele și icoanele de la cupolă și cafas prezintă o bogată artă decorativă, cu multe ornamente. În spatele jilțului arhieresc din dreapta se păstrează, într-o vitrină înaltă, tuiurile calului domnesc, firmele de întărire în domnie a domnitorilor Țărilor Române de către Poarta Otomană, un mare policandru de metal cu 24 de brațe și opt candelari mari argintate, reprezentând podoabe ale bisericii. Pictura în ulei, îmbinare bizantino-occidentală, a fost un exemplar rar de bună pictură bisericească, executată de pictorul italian Alberto Giacometti, care a pictat și palatul căruia biserica i-a servit inițial de paraclis (a fost spălată în 1927). Nu se știe la ce dată biserica a încetat să aparțină exclusiv palatului și a început să fie loc de închinăciune și pentru poporul din jur; în orice caz, conform testamentului domnitorului, biserica și personalul au fost întreținute de o epitropie formată din membri ai familiei Ghica și înzestrată cu bunuri din împrejurimi. În 1910 personalul a trecut în întreținerea Casei Bisericii, iar în 1959 biserica, cu tot patrimoniul ei, a trecut în posesia Parohiei „Teiul Doamnei Ghica”, Protoieria 2 Capitală, Arhiepiscopia Bucureștilor. Biserica a fost restaurată în repetate rânduri datorită preoților Gheorghe Popa, Ioan Stancu și Emanoil Stamate. ■

Surse: zilesinopti.ro; palatulghicatei.ro; wikipedia.org; muzeulbucurestiului.ro

George V. GRIGORE

Pictură de icoane pe sticlă Doina și Liviu Fleșariu din Domnești

Pictura de icoane pe sticlă este un meșteșug vechi, apărut pentru prima dată în Bizanț. Inițial, la noi a apărut în secolul al XVII-lea, în regiunea Ardealului, fiind folosit în reprezentarea unor teme religioase, cu referiri la aspecte din viața cotidiană a oamenilor de la sate. De aici s-a răspândit în toate zonele țării, fiecare zonă punându-și amprenta locală

George V. GRIGORE

asupra stilului de reprezentare și a tehnicii de realizare a icoanelor. Pictura de icoane pe sticlă nu reprezenta ocupația principală a celor care o practicau, fiind realizată după lucrul câmpului sau când anotimpul nu permitea munca în câmp. Pentru ca în momentul întoarcerii sticlei, când o privim, imaginea să se prezinte corect, pictura icoanelor este realizată pe partea din spate a sticlei, astfel încât contururile și întreaga compoziție trebuie desenate „în oglindă” (invers). Prima etapă a realizării unei picturi pe sticlă este desenarea în oglindă a contururilor, utilizând o pensulă foarte fină sau o peniță. După finalizarea lor, se trece la colorarea figurilor reprezentate, de multe ori fiind nevoie de adăugarea mai multor straturi pentru a acoperi toate zonele. Pentru anumite modele, mai ales în cazul icoanelor de dimensiuni mari sau icoanelor miniaturale, pentru evidențierea anumitor zone (spre exemplu aurele sfinților), se utilizează foiță de aur. Următoarea fază este înrămarea

icoanei într-o ramă lucrată manual din lemn de diferite esențe, în funcție de tipul icoanei. Astfel, la icoanele populare se folosesc în special rame din lemn de esență moale (brad, tei), iar la icoanele miniaturale se folosește în special lemn de esență mai tare (fag, stejar). În județul Ilfov mai avem pasionați de acest meșteșug artistic. Pe 20 iulie, o echipă de filmare din partea Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, coordonată de regizorul Andrei Robert Popa, a vizitat atelierul de iconari al familiei Fleșariu din Domnești și astfel vă prezentăm și dumneavoastră câte ceva despre pictura pe sticlă „la ea acasă”. Vom face cunoștință cu Doina Fleșariu, un pictor iconar pasionat care pictează cu multă iscusință și dragoste, alături de părinții săi, vechi artizani ai acestui meșteșug artistic. Suntem recunoscători că am avut onoarea de a-i vizita atelierul și de a vă aduce în atenție câteva din lucrările sale. Deschizând site-ul nostru, vă invităm să căutați și să urmăriți materialul pe această temă. ■

George V. GRIGORE

Lecția de patrimoniu Ilfov (3) -„Ilfovul neolitic. A fost odată Gumelnița (II)”

Gata filmările pentru al treilea episod al Lecției de Patrimoniu Ilfov! Gata și montajul! Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean de Cercetare și Promovare a Culturii Tradiționale Ilfov, vă invită din nou în lumea arheologilor să descoperiți noi mistere ale vieții care palpita cu mai bine de 6.000 de ani în urmă pe locurile actualului județ Ilfov. Împreună cu Adriana și Grigore Scripcariu și echipa de la Sultana School of Archeology, în acest episod veți afla câte ceva din credințele gumelnițenilor, despre chipuri ale zeiței-mamă și alte întruchipări din lut ars care însoțeau viața lor de zi cu zi. „Lecția de patrimoniu Ilfov” este un proiect inițiat și realizat de Școala de la Piscu și susținut de Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. Parteneri: Muzeul Național al Țăranului Român, Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, Muzeul Municipiului București, DEM creativ. ■

Pictorul Marin Dobre din Brănești

Despre Marin Dobre nu pot spune prea multe deoarece nu îl cunosc, dar picturile sale mi-au mers la suflet. Fiu al Brăneștilor, a urmat cursurile Școlii Populare de Artă, specializarea „Pictură de sevalet”, iar după aceea taletul și inspirația i-au dat ghes să se exprime în acest mod artistic. Îl puteți descoperi și dumneavoastră în expozițiile sale, pe Facebook sau la atelierul unde își petrece o mare parte din timp. ■

George V. GRIGORE

Romfilatelia: Telefoane

În omagierea inventatorului telefonului, Romfilatelia continuă seria emisiunilor de mărci poștale Colecții românești, cu tematica Telefoane. Indispensabil astăzi, telefonul a avut nevoie de un inventator, inginer și om de știință care să continue pasiunile bunicului și tatălui său pentru fonetică, tehnica vorbirii și glasul uman. Anul acesta se împlinesc 100 de ani de la moartea lui Alexander Graham Bell, cel care a primit în 1876 primul patent pentru inventarea telefonului. Emisiunea filatelică pusă în circulație în luna august este alcătuită din șase timbre, o coliță dantelată, un set de plicuri prima zi și o mapă filatelică pentru colecționari. Timbrele emisiunii ilustrează telefonul Butterstamp, telefonul de masă sau birou Tunnan (Butoi), telefonul de masă Râșniță de cafea, telefonul de masă cu model Art Nouveau, telefonul de masă Grammont, telefonul de perete model AB 650, iar colița dantelată ilustrează telefonul de perete Crossley Patent. Telefonul Butterstamp (redat pe timbrul cu valoarea nominală de 1,40 lei) este unul extrem de rar și se numără printre primele modele de telefoane produse. Acest model de telefon a fost creat în anul 1878, în orașul Stockholm din Suedia. Telefonul de masă sau birou cunoscut sub denumirea de Tunnan (Butoi) (ilustrat pe timbrul cu valoarea nominală de 2,20 lei) a fost produs în anul 1898, de A.B.Telefonfabriken, în Stockholm, Suedia. Telefonul de masă Râșniță de cafea (reprezentat pe timbrul cu valoarea nominală de 4,50 lei) a fost produs în 1895, în Suedia de L.M. Ericsson, iar porecla provine de la un celebru

Timp Românesc

model de râșniță de la Peugeot, popular în acea perioadă. Telefonul de masă cu model Art Nouveau (reprodus pe timbrul cu valoarea nominală de 6,50 lei) a fost produs în 1914 în Germania. Telefonul are baza și capacul din lemn de nuc, carcasa din metal, bobina inductoare din trei părți și este acționată de o manetă rotativă. Telefonul de masă Grammont, cu sistem„EURIEULT” tip 10, este ilustrat pe timbrul cu valoarea nominală de 10 lei. Acest telefon are carcasa din lemn de mahon și baza din ebonită. Telefonul de perete model AB 650 (redat pe timbrul cu valoarea nominală de 10,50 lei) a fost produs în secolul al XIX-lea, în anul 1893 de L. M. Ericsson, în Suedia și patentat la data de 29 octombrie 1895. Pe coliță (având timbrul cu valoarea nominală de 32 lei) este reprezentat telefonul de perete Crossley Patent, produs în anul 1880, model nr. 1115. Acesta are un microfon cu diafragmă de lemn și 4 creioane de carbon. ■

Atelier dacic de fierar descoperit la Cățelu-Glina

Arta fierăriei, cea dăruită oamenilor de zeul Vulcan, și-a găsit loc printre multiplele preocupări ale geto-dacilor. Fără temutele săbii dacice (Falx Dacica) și fără săgeți, sulite, cuțite, scuturi, armuri, cămăși de zale nu ar fi putut ține piept marelui „miriapod” militar al Imperiului Roman. În afara complexului de cetăți regale din Munții Orăștiei, ateliere de făurărie s-au mai descoperit la Cățelu Nou (Ilfov), Poiana, la Bâta Doamnei (Neamț), Ocnița (Vâlcea) și Răcățău (Bacău). Cel mai „apropiat” nouă este atelierul de fierar dacic de la Cățelu, Glina. La est de București. La sfârșitul secolului al XIX-lea satul făcea parte din comuna Dudești-Cioplea, având 259 de locuitori. În sat funcționau o școală cu 16 elevi și o biserică ortodoxă. De-a lungul perioadei interbelice, situația s-a păstrat dar, odată cu extinderea Bucureștiului, comuna Dudești-Cioplea

George V. GRIGORE

a fost desființată, iar satele sale (Vitan, Bârzești, Dudești, Cioplea, Văcărești) au fost incluse în oraș. Cățelu a rămas singurul sat din comuna Dudești-Cioplea, fiind inclus din 1968 în comuna Glina. Terasa înaltă a Dâmboviței de aici a fost locuită din cele mai îndepărtate timpuri. Pe movila de la Glina s-au descoperit vestigiile unei culturi

materiale datând din epoca bronzului (cca. 1700 î.Hr.) și, din acest motiv, a fost desemnată cu numele de „Cultura Glina III”. Creatorii acestei civilizații, identificați și în alte părți ale țării (Dealul Melcilor Brașov, anumite zone din Oltenia) se ocupau cu agricultura, creșterea vitelor și foloseau unelte și arme din bronz. Prima atestare scrisă cunoscută până astăzi a numelui „Glina” se găsește într-un document emis de Petru Vodă cel Tânăr în 1563, prin care se întărea dreptul unui fiu al lui Pădure Logofăt asupra unui ogor în Glina. La sfârșitul secolului al XVI-lea, satul, la fel ca și alte așezări învecinate, erau închinat Mănăstirii Plumbuita. Un secol mai târziu, în vremea lui Constantin Brâncoveanu (1688-1714), documentele amintesc de Radu Logofătul Glineanu. ■

Mihaela Mihai, o artistă de excepție

Pe Mihaela Mihai, o interpretă de excepție a cântecului românesc, nu am avut ocazia să o cunosc personal, dar am văzut-o în repetate rânduri, am admirat-o și ascultat-o la radio și la televizor. Răsfoind prin arhiva mea bogată, am găsit o ediție de colecție de prin 2008 și am conceput și adaptat acest material, spre aducerea aminte a valoroșilor artiști români care ne-au încântat cu melodiile lor, cu filmele lor, cu dansurile lor, când noi eram tineri. În felul acesta generația tânără să știe și ea despre înaintașii noștri din muzica ușoară românească. După cum mărturisea, Mihaela Mihai s-a născut la 27 octombrie 1946, la Giurgiu. La un an și jumătate a plecat cu mama sa la Craiova, ulterior la București.

„Hai să zicem că sunt din Giurgiu, poate că mă vor iubi mai mult cei de acolo! Trebuie să fii de undeva. Toată lumea e de undeva. Pe mama mea o chema Victoria, adică Vicky, cum îi spuneau toate prietenele, iar pe soțul ei îl chema Emilian”.

Tatăl i-a murit când avea 3 ani și jumătate, mama s-a recăsătorit și l-a avut pe Doru, Doru Stănculescu, pe care îl știa toată lumea, pentru că era un mare folkist. „Dar pentru mine, Doru era fratele meu, pur și simplu. Poți fi frate bun, din aceiași părinți și să nu te înțelegi. Noi ne-am iubit amândoi întotdeauna foarte tare”.

Primul onorariu... 12 amandine
Primele recitaluri le-a dat cocoțată într-un castan. La 5 ani era deja în București și stătea într-o casă care avea curte. Pe atunci învățase „Imnul României” la grădiniță, urca într-un copac și cânta așa de frumos și glorios, uitându-se către stradă și imaginându-și că se opresc oameni la poartă să o asculte. La școală a mai învățat și alte cântece că de... era solicitată de profesori. Mai târziu a intrat la o școală de muzică și la un liceu de muzică. I s-a propus să cânte în corul școlii, dar a refuzat, motivând că îi place să cânte altceva. Pentru a putea să o convingă profesorul a întrebat-o-... „Ce să-ți dau să vii să cânți în corul nostru, să fi solistă?” „Eu ca un copil viclean m-am uitat la profesor și i-am zis: „Vreau uite așa un carton de prăjituri..!” „De care?” a zis profesorul „- Amandine!” - povestea Mihaela Mihai. Și i-a adus. 12 amandine pe care le-a pus pe bancă și a privit-o cum le-a mâncat pe toate. „- Gata ești mulțumită?” „- Da!” „- Acum vei cânta?” „- Cânt!” Amandinele au fost primul onorariu

Victor COLONELU, regizor

din cariera profesionistă pe care avea să o înceapă. În interviurile pe care le-a dat preseii spunea că: „N-am avut niciodată nostalgia trecutului. Întotdeauna am un soi de energie mobilizatoare în mine. Întotdeauna mă uit spre viitor. N-am timp să realizez câte idei am, câte proiecte am și câte lucruri știu sigur că aş putea să fac.”
14 ani a stat departe de țară. Datorită unui protest la Ministerul Culturii, înainte de 1989 nu a mai putut cânta în România, a plecat în Occident. La început a locuit în Germania, apoi la Paris. În exil a avut peripeții, a muncit din greu pentru a supraviețui, dar a depășit momentele dificile. Exilul a marcat-o, dar a avut și părțile lui bune, pentru că a învățat-o să supraviețuiască, să se redescopere, să fie mai bună decât ei, străinii, care în cele din urmă au adoptat-o. A lucrat în televiziune, a lucrat în radio, a lucrat în publicitate. În ianuarie 1990 a revenit în România și a fost uimită că, după 14 ani, lumea o recunoștea pe stradă. O admirau și vorbeau foarte frumos cu ea, despre cântecele sale, despre film, despre televiziune. Trebuie să amintesc că Mihaela a fost și o talentată actriță având roluri în trei filme de lung metraj Cartierul veseliei (1964), Asediul (1970) și Bariera (1972).
Mihaela Mihai este una dintre stelele generației de aur a muzicii ușoare românești. A fost o voce incredibil de frumoasă. Cei care au crescut cu muzica sa o consideră perfectă. A fost o cântăreață adorată și răsfățată de public. S-a născut să fie lider, dar avea o modestie, o grație, o prietenie caldă pe care le-a oferit celorlalți, cu inteligență. La „Cerbul de Aur”, la „Mamaia”, în turneele din străinătate a fost apreciată de public. A avut în față o carieră strălucită, fiind căutată de casele de discuri din străinătate. Melodiile sale - au fost îndrăgite de public, de ascultătorii de radio și telespectatori.
Să-i ascultăm melodiile cu plăcere ori de câte ori avem ocazia. ■

Mircea Nedelciu, elev al liceului real-umanist din Brănești

Comuna ilfoveană Brănești este singura din Europa care are patru licee: Liceul Tehnologic „Cezar Nicolau”, Liceul Teoretic „Traian Lalescu”, Colegiul Silvic „Theodor Pietraru” și seminarul teologic liceal ortodox „Sf. Filofteia”.
Unul dintre aceste licee a îndrumat pașii unui elev care avea să devină un scriitor foarte cunoscut și premiat. Perioada 12 noiembrie 1950 - 12 noiembrie 2022 este egală cu 72 de ani de la nașterea prozatorului, eseistului și publicistului Mircea Nedelciu, fost elev al liceului real-umanist din Brănești.
Considerat unul dintre cei mai importanți reprezentanți ai curentului optzecist, ai postmodernismului în literatura română și un afiliat activ al mișcării artistice a minimalismului, scriitorul Mircea Nedelciu s-a născut la 12 noiembrie 1950 la Fundulea și s-a stins la 12 iulie 1999, în București. După școala primară și gimnazială din localitatea natală, a urmat cursurile liceale în Brănești, la liceul real-umanist (teoretic), în perioada anilor 1965-1969. În clasa a IX-a, Mircea Nedelciu s-a hotărât să scrie un jurnal. Din 23 noiembrie 1965, Mircea scrie consecvent în jurnal toate întâmplările și gândurile vieții lui, multe referiri fiind la viața de elev și atmosfera din liceul brăneștean.
Jurnal la 15 ani... „Marți 23-XI-1965, orele 20.30. Dacă vreodată jurnalul meu va fi citit totuși de cineva care nu mă cunoaște, vreau să spun că mă numesc Nedelciu Mircea și sunt elev în clasa a noua a liceului Brănești, reg. București. La mine în clasă stau în ultima bancă cu Caton Mihai, un băiat cu care nu pot spune nici pe departe că sunt prieten, ci simple cunoștințe, colegi. De învățat, învăț așa și așa, am note de la 1 la 10 adică încerc să am astfel de note, din toata colecția lipsindu-mi 1, 2 și 5. În privința celorlalți colegi nu este nici unul care să mă cunoască mai îndeajuns, să-mi fie prieten. Între băieți sunt unul dintre băieții care sunt numiți *șmecheri*, fiindcă atunci când sunt între ei spun tot felul de glume și farse. Cu fetele nu prea am legături. Discut mai de-aproape cu Ceaușu Elena care mi se pare că mă înțelege într-un fel în toate problemele. Prietenii mei, pe care îi socotesc eu, sunt: Călina Ion și Brănișteanu Anghel din clasa a IX-t A, ei sunt ca și mine din Fundulea și fac naveta cu autobuzul în fiecare zi...” ...*Miercuri 24-XI-1965, orele 19.30: „Profesorul meu de matematică Bădilă Mihai m-a întrebat odată dacă nu vreau să merg la Olimpiada de matematică și i-am răspuns că nu*

Surse: wikipedia.org; cartepedia.ro, observatorulcultural.ro

(fiindcă trebuie să mai spun că nu prea-mi place matematica). Astăzi la ora de matematică mi-a spus că a visat că eu câștigasem Olimpiada de matematică pe regiune și mergeam la cea republicană. Dacă asta a fost un tertip pedagogic, eu sunt sigur că a dat greș fiindcă eu nu am avut de gând niciodată și nici n-am să am vreodată de gând să merg la Olimpiada de matematică. Dar dacă asta a fost într-adevăr un vis atunci îmi pare bine fiindcă înseamnă că tov. Bădila s-a gândit la mine și de aceea m-a visat...”
Mircea Nedelciu a avut o carieră impresionantă în domeniul literar. A absolvit în 1973 Facultatea de Filologie (secția română - franceză) a Universității din București. În perioada studenției și după absolvire a fost membru activ al cenaclului „Junimea”.
Între 1970 - 1973 a făcut parte din grupul de prozatori și poeți ai Facultății de Limba și Literatura Română a Universității din București (Gheorghe Crăciun, Ioan Flora, Gheorghe Ene, Sorin Preda, Gheorghe Iova, Constantin Stan și Ioan Lăcustă) care a editat revista de perete „Noii”.
A colaborat cu proze scurte, fragmente de roman, texte teoretice, critică literară și articole de opinie la majoritatea revistelor literare și culturale din țară și la publicații din Franța, Ungaria, Polonia, Rusia, Germania. A debutat în 1979 cu volumul de proza scurtă „Aventuri într-o curte interioară”. A mai publicat volumele: „Efectul de ecou controlat” (proză scurtă, 1981); „Amendament la instinctul proprietății” (proză scurtă, 1983); „Zmeura de câmpie” (roman, 1984); „Tratament fabulatoriu” (roman, 1986; ediția a II-a, 1996); „Și ieri va fi o zi” (proză scurtă, 1989); „Femeia în roșu”, roman scris împreună cu Adriana Babeși și Mircea Mihăieș (1990; ediția a II-a, 1997); „Povestea poveștilor generației '80” (1998); „Aventuri într-o curte interioară” (integrala prozei scurte, Editura Paralela 45, 1999). Postum îi apare și romanul „Zodia scafandruului” (2000). În 1996 este turnat filmul „Femeia în roșu” (regia Mircea Veroiu) (film biografic), adaptare după romanul omonim de Mircea Nedelciu, Adriana Babeti și Mircea Mihăieș, filmul spune povestea vieții Anei Cumpănaș, cunoscută ca „Femeia în roșu” și cea care a ajutat FBI-ul american să-l prindă pe John Dillinger, unul din cei mai faimoși gangsteri americani ai perioadei prohibiției (cu: Elena Albu, Dragoș Păslaru, George Petcu, Radu Amzulescu, etc.). Am avut onoarea de a interpreta un mic personaj în acest film.
Mircea Nedelciu a mai publicat numeroase articole teoretice și de opinie. Figurează în antologii de proză românească publicate în străinătate în limbile maghiară, germană, franceză, sârbă, rusă, engleză. În SUA este prezent în antologia de proză românească „The Phantom Church and Other Stories” (University of Pittsburgh Press, 1996, traducere de Sharon King și Georgiana Farnoaga). Postum, în Franța i-a apărut volumul „La Danse du coq de bruyere suivi de Problemes didentite” (trad. Alain Paruit, Ed. L’Esprit des Peninsules / EST Samuel Tastet, Paris, 2000).
A primit mai multe premii ale Uniunii Scriitorilor din România (1979, 1983, 1986, 1990), premiul „Ion Creangă” al Academiei Române, premiul ASPRO pentru proză scurtă (1998) ș.a. A fost membru al Uniunii Scriitorilor din România și membru fondator al Asociației Scriitorilor Profesioniști din România. ■

George V. GRIGORE

Maraton de sterilizări gratuite pentru câini și pisici de rasă comună în Ilfov

Biroul de Protecția Animalelor al CJ Ilfov a început alături de Romania Animal Rescue o campanie sterilizări gratuite pentru câini și pisici de rasă comună. Astfel, lunar, de-a lungul anului, campania se va desfășura în câte două localități din județ, iar înainte de începerea ei reprezentanții localității respective vor discuta cu localnicii despre sterilizarea animalelor ca

modalitate de stopare a înmulțirii lor necontrolate. Aurelian Ștefan, fondatorul primului spital social pentru animale: „Sunt fericit că trăiesc ziua în care autoritățile locale colaborează și se implică alături de ONG-uri în îmbunătățirea situației animalelor. Sterilizarea este piatra de temelie a oricărei acțiuni de protecția animalelor”.

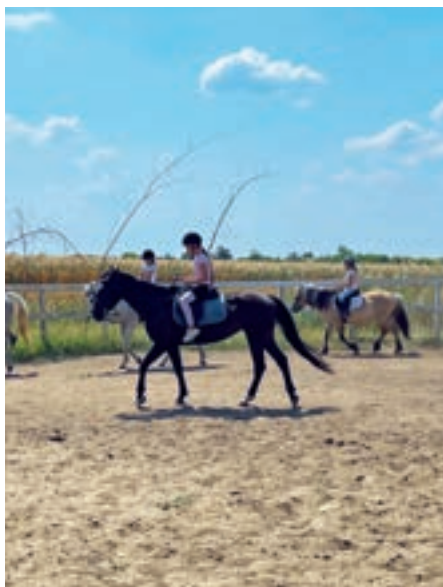
Prima acțiune din cadrul campaniei va avea loc în Tunari, în zilele de 1, 13, 14 și 15 septembrie, după care urmează Brănești. Programările se fac la numărul 0751.235.009. Orice ilfovean își poate duce animalul de rasă comună la sterilizat, indiferent de localitate. În prima săptămână a campaniei au fost sterilizate aproape 300 de patrupeze. ■

V.I.

Imperiul Cailor de la Afumați

Dacă ai obosit în rutina zilnică și vrei să te deconectezi de la griji și probleme, „Imperiul Cailor” din Afumați este locul potrivit. Nu găsești în Ilfov un loc mai relaxant! Peisajul pitoresc și energia acelui loc îți dau o stare de bine. Iar caii îți oferă

o experiență de neuitat. Pe de o parte câmpul însorit, pe alta - pădurea răcoroasă... Ce poate fi mai frumos într-o zi caniculară? 14 cai de rasă vă așteaptă pentru o plimbare sau o ședință de echitație!. În fiecare săptămână, cei de la „Imperiul Cailor” organizează excursii călare pentru copii și adulți, indiferent de gradul de pregătire în echitație. Se pleacă și călare și cu trăsura de la centrul de echitație la ora 9:00, se face un popas pe malul unei bălți, la umbra copacilor, unde se ia și masa de prânz. Se țin cursuri teoretice și practice cu și despre cai. Seara, „convoiul” se întoarce la centru. La „Imperiul Cailor” puteți să interacționați cu caii și celelalte animale de acolo, le puteți da mere și morcovi, puteți face poze, vă puteți juca cu mânjiile care zburdă veseli printre caii adulți. Vizita la „Imperiul Cailor” va deveni cu siguranță o experiență unică! ■

Evelin VÎRLAN

O parte din România normală

George V. GRIGORE

Chiar dacă atunci când am scris aceste rânduri era încă vacanță, minunata echipă a voluntarilor de la Mănăstirea Sitaru continua programul social „Daruri pentru cei mici!”, prin care susțin familiile aflate în dificultate. Pregăteau ghiozdane echipate cu rechizite, produse de igienă și dulciuri pentru copiii care urmau să meargă la școală. De data aceasta voluntarii și-au îndreptat atenția către Parohia Sitaru, păstorită de

părintele Petruș Boboc. Primăria și mănăstirea sunt de folos comunității locale. Aici am văzut o parte din „România normală”, fără patimi, fără orgolii, fără lupte, unde fiecare își cunoaște locul și rostul. Preotul Hrisostom Iorgulescu mulțumește tuturor donatorilor „pentru dragostea arătată lucrării întreprinse din mila Domnului și pentru implicare! Mulțumiri Primăriei Grădiște, dar și tinerilor voluntari Bogdan, Melania, George și Vasile, pentru alergarea cea multă și munca depusă!”. ■

Activități ale Casei Corpului Didactic Ilfov la finalul proiectelor europene de parteneriat - august 2022

Prof. Simona Gabriela LUCA

În cadrul activității sale, Casa Corpului Didactic Ilfov derulează și implementează numeroase proiecte în domeniul educației și formării, alături de programele de formare acreditate sau avizate din oferta anuală.

Proiectele Erasmus+ constituie o componentă importantă a acestor proiecte. Activitățile derulate în cadrul proiectelor europene, fie cele internaționale (întâlniri de proiect, conferințe, activități transnaționale), fie cele naționale și locale (programele de formare naționale sau județene) sunt realizate cu contribuția financiară a Comisiei Europene prin programul Erasmus+. Întreg acest sistem pe care îl angrenează fiecare proiect european (prin parteneri, organizații europene, precum și resurse alocate) este deosebit de important pentru CCD Ilfov și necesar nu doar pentru realizarea efectivă a acestor activități, dar, mai ales, prin colaborarea și conlucrarea unor grupuri de experți la nivel european, în domeniul lor de activitate, atragerea și implicarea lor pentru creșterea calității acestor activități la un nivel compatibil cu cel european, din punct de vedere al metodelor, strategiilor și conceptelor și ideilor promovate, al teoriilor vehiculate, reprezentând prioritățile tematice la nivel european. În acest sens, în perioada verii 2022 s-au derulat activități care se înscriu în graficele pe care echipa CCD Ilfov s-a angajat să le organizeze și să le deruleze.

I. În cadrul proiectelor de mobilitate educația școlară și educația adulților „De la jucărie până la meserie. Poveste de succes pentru

copiii romi prin incluziune școlară și prevenirea abandonului” și Upgrade al programului de educație remedială pentru adulți, Șansa a doua, prin competențe digitale și psiho-sociale europene echipa CCD Ilfov a realizat activitățile de raportare și diseminare, de promovare a materialelor concepute în cadrul acestor proiecte de materii din județul Ilfov participanți la stagiile de formare Erasmus.

În cadrul proiectului „De la jucărie până la meserie. Poveste de succes pentru copiii romi prin incluziune școlară și prevenirea abandonului”, 29 de cadre didactice din Ilfov au participat la cursuri de formare, iar în **Upgrade al programului de educație remedială pentru adulți, Șansa a doua, prin competențe digitale și psiho-sociale europene**, 17 profesori și formatori CCD Ilfov s-au format prin cursuri în țări europene. Proiectele de parteneriat au avut în această etapă de finalizare activități complexe, care vor continua cu etape de diseminare.

II. Proiectul de parteneriat în domeniul educației adulților **Upgrade**, coordonat de Cehia prin ONG-ul Hodina H din Pelhrimov, care are ca parteneri Italia, Spania, România, Letonia și Suedia a

ajuns în etapa de evaluare și strategii de sustenabilitate. În acest proiect, în 2022, CCD Ilfov a pilotat cursul de formare „Facilitator de competențe digitale” destinat profesorilor care sunt abilitați pentru a forma adulți, părinți care au nevoie de alfabetizare digitală sau de un nivel superior de gândire critică și strategii smart de comportament pe internet pentru a evita eventuale manipulări sau pericole legate de utilizarea sferei digitale. Cursul a reunit 20 de participanți din Ilfov. Vom continua cu etapa de raportare și diseminare a proiectului prin continuarea formării în zona de dezvoltare a competențelor digitale de bază la nivelul adulților din comunitate.

III. În proiectul **Care Skills Escalator**, coordonat de Municipality din Linköping (Suedia), având ca parteneri Spania, România, Letonia și UK – Scoția, fiecare dintre parteneri a organizat câte un eveniment de multiplicare. Echipa CCD Ilfov a organizat la 16 august 2022 **Conferința Europeană de diseminare „Educația și Sănătatea sprijină Comunitatea”**, cu participare internațională din partea coordonatorilor de proiect. Din partea Municipality din Linköping din Suedia au răspuns întrebărilor Gunilla Starrang și Matilda Spets. Din Bulgaria a participat prof. Daniel Tomov. Din comunitatea locală și de la nivel județean Ilfov și București au participat 50 de vorbitori care au dezbătut problematica dificilă a îngrijirii persoanelor afectate de tulburări neuro-cognitive, denumite demențe. Această problematică a fost analizată din perspectiva implicațiilor nu doar la nivelul familiilor, care sunt radical afectate și necesită un suport complex: procedural, legal, medical, educațional, emoțional ș.a., dar și la nivel comunitar. S-au prezentat elementele de ordin educațional realizate în cadrul proiectului CASE, menite să ofere un suport profesional pentru categoriile de personal care nu au o formare specifică în acest domeniu sau care necesită contexte și suport suplimentar.

Aceste categorii de personal sunt cele din *domeniul medical* (asistenți, infirmieri, brancardieri, asistenți medicali comunitari, îngrijitori, personal de sprijin și administrativ din centrele de îngrijiri, spitale, cămine), *din domeniul social* (asistenți sociali, referenți din cadrul UAT-urilor și DAS-urilor, precum și serviciilor județene de sprijin pentru adulții defavorizați) și *din domeniul*

educațional (profesori și elevi aflați în formare pentru a profesa în aceste domenii sau care se raportează la familiile afectate de aceste problematice - profesorii consilieri școlari, învățători și diriginți, mediatori școlari, îngrijitori care au, într-un fel sau altul, tangență cu persoane afectate sau cu copiii și nepoții acestor persoane cu tulburări neuro-cognitive). S-au desprins câteva concluzii și linii de continuare a acestui demers de implicare a CCD Ilfov pentru dezvoltarea coeziunii inter-generaționale la nivel comunitar și social și sprijinirea persoanelor cu tulburări neuro-cognitive și familiilor acestora:

- necesitatea unei abordări globale a cazurilor persoanelor cu afecțiuni de tipul demențelor, tulburărilor neuro-cognitive care influențează incluziunea și scad calitatea vieții, cu impact asupra familiei
- necesitatea implicării complexe, la toate nivelurile a instituțiilor, organizațiilor și persoanelor fizice din cadrul comunității pentru asistența persoanelor vulnerabile. Experiențele de succes din țările europene relevă o mult mai susținută și mai dedicată implicare, dublată de o mult mai largă conștientizare a impactului acestor problematice
- necesitatea pregătirii continue pentru o mai bună specializare în îngrijirea persoanelor cu demență prin parcurgerea cursului on-line dezvoltat în cadrul proiectului <https://dementialearning.eu> (parteneri din UK, Letonia, Spania, România, coordonați de Suedia)
- nevoia de sprijin prin suport și consiliere la nivel comunitar
- necesitatea educării la toate nivelurile și construirii de rețele de suport care să angreneze toate resursele materiale și umane disponibile la nivel comunitar și național, deoarece această problematică cu care se confruntă persoanele vârstnice se va extinde și se va accentua, prin tendința de îmbătrânire a populației României, coroborată cu creșterea speranței de viață.

Materialele și resursele de învățare, precum și cursul de formare continuă sunt disponibile on-line, gratuit, iar CCD Ilfov va continua să se implice pentru dezvoltarea și activarea rețelelor de sprijin comunitare, fiind o organizație de formare continuă care are capacitatea de a reuni resursele din comunitate în sprijinul formării continue. ■

Pagină coordonată de prof. dr. Florin PETRESCU, director al CCD Ilfov